

A fentebbi egy könyv címe. Alatta apró betűkkel: „Szempontok egy hiteles magyar irodalomtörténethez”. Írja a magyar irodalomtörténetírás fenegyereke. Antikommunista. Ama emberek csoportjába tartozik, akik nem csókolgattak kezét hóhé-

Szalay Károly

„Új Bábelét élünk, a fogalmak pokoli zűrzavarát. Gyalázatos hazugok megrontották a szavak becsületét, Karinthy Frigyes

Beke a janicsár akademikusokról, a hamisításra szakosodott kritikáról, a „kirakat” írókról, a népi írók árulói-ról, a kiábrándultakról és magányosokról, de megadja elme-futtatásainak esztétikai alapvetését is.

Lakájok és hulló csillagok

Döntőnek azonban azt tartja, hogy igazi értelmes mű csak nemzeti talajból fakadhat. És ez a nézete egyértelműen a nyugati sznobok, a kozmopoliták, a magyar nemzetet és a népet megvetők ellen irányul. Az **Eörsi István**ok, a Konrád Györgyök, a Kertész Imrék túlértékelése ellenében. Beke ugyanis nem tagadja tehetségüket, s azt is kihangsúlyozza, hogy a pusztán nemzeti kötődés – tehetség híján – nem vezethet értékes mű teremtetéséhez, s ennek bizonyítására e kozmopolita nemzetietlenek oktanul kisajátított bálványát, Márai Sándort idézi fejükre. Ezt írta Márai 1951-ben: „Ha egy nemzet elpusztul, az alkotó ember, aki vérével, húásával, anyanyelvével ehhez a nemzethez tartozik, vele pusztul. Az író, a művész, a tudós, aki azt hiszi, külön sorsa van a vad és közömbös világban, hamarosan megtanulja, hogy sorsa egy a haza sorsával.” És 1952-ben így fogalmazott: „Nincs író és nincs irodalom, ha nincs mögötte nemzet. Ez a nagy megpróbáltatás.”

Mintha Márai jövőbelátó lett volna. Előre látta a mai hazafiatlanok, Nyugat előtt bókolók és őt zászlóként lengetők tevékenységét. A janicsár akademikusok és janicsár egyetemi tanárok mai leszármazottainak „kanonizálását”, kirekesztő tevékenységét és értékrend-hamisítását.

Nem kétséges, hogy ez az egyetlen fecske nem csinál nyarat irodalmunkban. De a könyvbemutató iránti hatalmas érdeklődés, az írókollégák helyeslése jelzi, hogy megindulhat talán a rendszerváltoztatás a szellemi és a művészi életben is. Kimondatott, sőt ki is nyomatott, hogy a király meztelen, mindenemű fenyegetés, presszió, akadályoztatás ellenére is. Csak az érintettek, az elnyomottak fölébredésére van szükség, hogy ez a röpirat ne röppenjen célját tévesztve a semmibe. Persze a szerző azt akarta, hogy „kánont” csináljanak írásából. Csak azt, hogy a jelenleg érvényben lévő kánon hamisságalepleződjék le. ■

Beke Albert vitairata arról szól, hogy a kommunista-marxista, révaista, lukácsista és aczélista szemlélet meghamisította a magyar irodalmi értékrendet és ez a hamis értékrend érvényes ma is, némi aktualitással. Roppant szellemesen ír

Beke Albert

magyar irodalomtörténet